

[Gert Petersen.]

om, at jordproblemerne skulle tages op, men med lidt undren hans henvisning til socialdemokratiske forslag herom. Hvad er det for nogle forslag? Det vil jeg godt spørge om, for særlig vidtrækkende kan de næppe være. Og så er jordproblemet endda et af de mest brændende inflatoriske problemer i vort land; det må især interessere de borgerlige partier, som siger så mange ord — jeg siger udtrykkelig: som siger så mange ord — om inflationen heroppe fra denne talerstol. Derimod, hvad de gør ved den, er straks en anden sag. Men de siger mange ord om den. Den optager dem meget. Det er ejendommeligt, de aldrig kommer ind på jordproblemet, for fra 1970 til 1974 steg værdien af privatejede ejendomme med 170 mia kr. Når vi ser bort fra kroneforringelse og forbedringer, som udførtes på ejendomme, var der tale om en realstigning, altså en kapitalgevinst, på 70 mia kr., ca. 17 mia kr. om året, hvilket i øvrigt så kan sammenlignes med et provenu for kapitalvindingskatten på 0,6 mia kr. eller 600 mill. kr. om året. Det kan ikke blive ved med at gå.

SF foreslår, at man slår en streg og siger, at fra nu af indfryser og tinglyser samfundet løbende den stedfundne reale værdistigning på jord og fast ejendom, altså efter at kroneforringelse og forbedringer er trukket fra, som en samfundsprioritet, en samfundsprioritet, som ikke skal kunne belånes, og som efter afhændelse af ejendommen forrentes til samfundet, der så kan anbringe disse midler i en jordfond.

Jeg har ikke sagt så meget om arbejdsmarkedet, og det er med velberåd hu. Forhandlingerne på arbejdsmarkedet er blevet tilstrækkeligt forkludret af den forrige regerings trusler om indgreb. Tingene bør nu gå deres gang, lønmodtagernes og organisationernes rettigheder må respekteres, arbejder- og fagbevægelsen må sætte alle kræfter ind på at tilbageslå det angreb, som arbejdsgivere og politisk reaktion i fællesskab retter mod almindelige menneskers levefod. SF afviser skjult eller åben indkomstpolitik, der betyder en udhuling af den almindelige lønmodtagers realløn. Vi vil modsætte os alle skridt, der indebærer umyndiggørelse af lønmodtagerne og deres organisationer.

Til slut vil jeg understrege, at denne regering efter vor opfattelse er en slags over-

gangsløsning. Dermed har jeg ikke sagt, jeg ønsker den et kort liv. Jeg ønsker, den vil leve nøjagtig så længe og på en sådan måde, at det ved næste folketingsvalg lykkes at forvandle det uregerlige og uregeringsdygtige borgerlige flertal til et mindretal. Der tales meget om nødvendigheden af langsigtet politik. Sandt nok, men forudsætningen er, at der skabes et andet flertal herinde, og at det har bemyndigelse fra vælgerne og politisk vilje til at føre en socialistisk politik. For sagen er nemlig, at der kan ikke laves langsigtet politik på kapitalismens præmisser, og det er kapitalismen som system, der igen er gerådet i krise. Derfor går den eneste vej til tryghed og menneskelig værdighed over en socialistisk udvikling. Det, vi gør nu, er ikke andet end lapperier. SF kunne vende ryggen til dette lappeskrædderarbejde, og nogle ville mene, vi skulle gøre det, men det ville være at forråde den klasse og de mennesker, vi har forpligtet os til at bistå også i dag under de nuværende forhold, så derfor er vi med på at lappe, forudsat da at der er i alt fald nogen fornuft i lapperne, og at de hjælper den brede befolkning.

Til gengæld vil vi understrege så magtfuldt, som det er os muligt, at dette her hjælper ikke i det lange løb; en total kursændring er nødvendig, en helt anden politik, en socialistisk politik er nødvendig, og vi agter uanset tingets sammensætning gennem en række forslag i den kommende tid at belyse og bidrage til at forberede en sådan kursændring. For jeg tror, at den kan blive aktuel og vil blive krævet af et flertal i denne befolkning, ikke i en fjern fremtid, men i de nærmeste år, så dyb og alvorlig er den krise, vi står i, i så ringe omfang kan det lykkes at bekæmpe krisen med de traditionelle midler fra den borgerlige politiks arsenal.

Jens Møller (KrF):

Statsminister Anker Jørgensens redegørelse her i salen i går var på mange måder ret opmuntrende, og jeg skal straks sige, at vi på mange punkter vil kunne deltage i gennemførelsen af de initiativer, der blev lagt op til. Vi har sagt det før, men der kan måske være grund til at sige det igen, nu da vi har fået en ny regering, at kristeligt folkeparti altid vil prøve at stille sig så positiv som muligt i sin opposition, fordi vi jo nu